

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/201/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019203698
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:0019203698.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Borisa Brondoša v právnej veci žalobcu A. B., bytom v C., C. D. XX, zastúpeného JUDr. Viktóriou Hajduovou, advokátkou so sídlom v Trebišove, M.R. Štefánika č. 3197/32, proti žalovanej E. B., bytom v F. D. X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Szárszoi, s.r.o. so sídlom v Michalovciach, Štefánikova č. 8, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce zo dňa 07.10.2021 č.k. 11C/34/2019-98 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

Uznesenie odôvodnil tým, že žalovaná zavinila zastavenie konania, ak žalobca vzal žalobu späť po tom, čo mu žalovaná uhradila v súdnom konaní požadovanú sumu 3.719 eur. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu zostatku úveru v sume 3.719 eur a rovnakú sumu požadoval aj v žalobe, pričom žalovaná splnila jeho požiadavku uplatnenú žalobou až po podaní žaloby, a teda nesie zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania.

Súd ďalej uviedol, že nezistil na strane žalovanej žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a žiadnej strane náhradu trov konania nepriznal.

V odvolaní uviedla, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých súd nemusí priznať náhradu trov konania. Trvala na tom, že žalobca podal žalobu predčasne a šikanózne a snažil sa ju donútiť k podpisu dohody bez toho, aby mohla byť oboznámená s jej obsahom. Mala záujem na mimosúdnom vyrovnaní, avšak zo strany žalobcu išlo len o predstieraný záujem. Poukázala ďalej na to, že nemali medzi sebou pozitívny vzťah z dôvodu nezhôd ohľadom starostlivosti k ich spoločnej maloletej dcére. Je toho názoru, že v danom prípade existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, a to jednak samotný negatívny vzťah medzi žalobcom a ňou, ako aj s tým spätá skutočnosť, že k plneniu

z jej strany nedošlo ešte pred podaním žaloby práve z dôvodu odmietania súčinnosti zo strany žalobcu, a teda sama nezavinila zastavenie konania.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a následne aj správne právne posúdil ak vychádzal z názoru, že žalovaná zavinila zastavenie konania, a preto jej uložil povinnosť nahradiť trovy konania protistrane.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti je vyjadrená v § 256 C.s.p. a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli.

Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

V prejednávanej veci je nesporné, že žalobca v konaní vo vzťahu k žalovanej uplatňoval zaplatenie sumy 3.719 eur a uvedenú sumu žalovaná po začatí konania žalobcovi uhradila. Jedná sa o rozhodujúcu skutočnosť pre posúdenie zodpovednosti žalovanej na zastavení konania, nakoľko uvedená skutočnosť vznikla po začatí konania.

Ust. § 257 C.s.p. predstavuje odchýlku od zásady za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to musia existovať dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

Žalovaná v odvolaní poukazuje na to, že existujú okolnosti hodné osobitného zreteľa, a to z dôvodu negatívneho vzťahu medzi ňou a žalobcom, ako aj s tým spätá skutočnosť, že k plneniu z jej strany nedošlo ešte pred podaním žaloby práve z dôvodu odmietania súčinnosti zo strany žalobcu. Odvolací súd dôvody uvádzané žalovanou nepovažuje za dôvody hodné osobitného zreteľa, nakoľko žalovanou tvrdený negatívny vzťah medzi ňou a žalobcom nemožno považovať za dôvod hodný osobitný zreteľa, nakoľko treba vychádzať z toho, že v sporovom konaní pokiaľ ide o plnenie, strany sú v negatívnom vzťahu a navyše chýba aj prípadná výnimočná okolnosť pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p.

Žalovaná v odvolaní síce tvrdí, že k plneniu z jej strany nedošlo pred podaním žaloby z dôvodu odmietania súčinnosti zo strany žalobcu, avšak bližšie nešpecifikovala, v čom spočívalo odmietanie súčinnosti žalobcom pri prijatí žalovanej sumy.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalovanou uvádzané odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako správne potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešná strana sporu, v danom prípade žalobca, preto odvolací súd priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).